

til Grund for en almindelig Lovbestemmelse, og der blev altsaa ikke Andet tilbage end at lade det heroe paa et subjectivt Skjøn fra deres Side, som skulde adlyde Loven, om hvorvidt det, de vilde foretage sig, kunde ansees for skadeligt eller ikke; det vilde stundom være umuligt selv for den, hvis alvorlige Villie det var at opretholde Loven, at vide, om han kom til at overtræde den, og der vilde derved være givet et bekvemt Paaskud for den, der bitterligt havde handlet ulovligt, det nemlig, at han ikke kunde skjønne, at det var skadeligt, ligesom den samme Uklarhed vilde vise sig med Hensyn til dem, der skulde paaafjende Spørgsmaalet. Paa den anden Side synes jeg ogsaa, at det vilde være et Indgreb i den naturlige Ret til at benytte Havet, som ikke vilde finde Retserbiggørelse uden en foreliggende Nødvendighed. Derimod troer jeg, at Staten er fuldkommen berettiget til at give en bestemt Politiforordning og et Forbud mod paa en vis Maade at anvende visse Rysffærkeligheder, men vel at mærke under den Betingelse, at den, der kræver en extraordinair Beskyttelse for sin Eiendom, tilvejebringer en fuldkommen legal Afgjørelse af en upartisk og saglyndig Autoritet — der er i saa Henseende foreslaaet, at det skulde være Landvæsenscommissionen. — for, at han trænger til Beskyttelse, idet hans Eiendom ved slike Gravninger var udsat for uensynlig Fare, for at undermineres af Havet og saaledes successivt bedærves. Der maatte dernæst ogsaa sørges for, at Forbudet ikke blot blev bragt til offentlig Kundskab igjennem Thinglæsning, men tillige at Stedet ved synlige Mærker blev saaledes betegnet, at der ikke kunde være Tvivl om, at Vedkommende, hvis han gravede ind efter Mærkerne, vilde komme en Andens af det Offentlige anerkjendte Ret for nær. Det er ganske vist, at paa den Maade vil Loven kun komme til Anvendelse i ganske enkelte Tilfælde; men det er efter min Mening ogsaa kun ganske enkelte Steder, hvor Vedkommende trænger til en saadan Beskyttelse, og det synes ikke ubilligt, at han da tilvejebringer de Betingelser, hvoraf Forbudets Gyldighed og Overtrædelsens Strafbarhed vilde være afhængige.

Formanden: Exemplarer af Lovudkastet skulde blive omdeelte.

Derefter vil Indenrigsministeren forelægge Udcast til Lov, angaaende Tilførsel i Registrene over Skjøde- og Pantepro- tocollerne om Størrelsen af de faste Eiendomme paa hvilende Tiende- byrder m. v.

Indenrigsministeren: Motiverne til dette Lovudkast ere saa udførlige, at jeg i det Væsentlige kan henholde mig til dem og her kun skal fremhæve Hovedtrækkene i Udcastet. Det er velbekjendt, at der med Hensyn til Tiendeafgiften meget jævnlige baade hos Tiendetageren og hos Tiendehyeren vil findes en høj Grad af Uklarhed og Usikkerhed, hvilket jo let kan give Anledning til fortvædelige Retstviister, hvilken Uklarhed bestandig maa tiltage, efterhaanden som de oprindelige Tiere, med hvem der er afsluttet Tiendeaccorder eller for hvis Vedkommende der er affagt Afvendelse, udbøe og Erindringen om dem og deres Navne udslettes. Fremfor Alt vil der ved de Forandringer, der foregaae ved selve Eiendommene, ved Udtykning og Sammenlægning, der jo gaae frem med raske Skridt, kunne opstaae meget uheldige Forhold mellem Hovedparcellisterne og Bivarpcellisterne, idet Hovedparcellisten bliver ansvarlig for hele Tiendeafgiften til Tiendetageren og igjen har Regres til Tieren af de enkelte Parceller, for hvis Vedkommende der let kan opstaae Spørgsmaal med Hensyn til Afgiftens Størrelse. Det vil ogsaa sees, at denne Sags fuldkommen correcte Ordning er af ikke lidet Interesse for Ordningen af de geistlige Embedsmænds Lønningsvæsen, ligesom vort iøvrigt allerede hpperlige Skjøde- og Panteprotocolvæsen vil modtage en ikke ringe Udvikling, naar denne vigtige Bestemmelse bliver optagen paa hver enkelt Eiendoms Folio, hvorhos der ved denne Lov vil være tilvejebragt et ikke uvigtigt Forarbejde, naar der engang maatte blive Spørgsmaal om selve Tiendens Afløsning. Det vil af Udcastet sees, at det er simple og lidet bekostelige og dog fuldkommen paalidelige Former, ved Hjælp af hvilke det er lagt i Tiendetagerens Haand — det er jo fra ham, at Initiativet skal udgaae — at faae ved uigjendrivelig Sikkerhed fastsat, hvad Tiendehyeren udgjør, at faae det noteret paa hver enkelt Eiendoms Folio, hvorefter det bli-